

OPRATKA (1) *sb f*

N sg opr(a)tka.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wąski i długi pas rzemienny przytwierdzany do uzdy, służący do kierowania koniem: Lorum – Czugiel, opratka, liecz. Calep 613b.

Synonimy: cugiel, lec, rzemień, wodze.

JB